

на Парижский договоръ отъ 1856 год. и която граничи отъ къмъ западъ съ коритото на Прутъ, отъ къмъ югъ съ коритото на Килийскій рѣкавъ и съ устието на Стари-Стамбулъ.

Членъ 46,

Островитѣ, които образуватъ делата на Дунавъ, тѣй сѣщо и Змиинитѣ острови, Тулчанскій санджакъ съ казитѣ Килия, Сулина, Махмудие, Исакача, Тулча, Мачинъ, Баба-дагъ, Хърсово, Кюстендже и Меджидие се присъединяватъ къмъ Руманія. Княжеството добива, освѣнъ туй и мѣстността на югъ отъ Добруджа до една черта, която почева отъ една точка на истокъ отъ Силистра и допира до Черно-море на югъ отъ Маналия.

Членъ 47.

Въпроса за раздѣла на водитѣ и за риболовството ще се рѣши по арбитраженъ начинъ отъ Европейската Дунавска комиссія.

Членъ 48.

Никакво транзитно право не може да се взима въ Руманія отъ стокитѣ, които минаватъ прѣзъ княжеството.

Членъ 49.

Руманія има право да заключава конвенции за уреждане на правата и привилегитѣ на консулитѣ по дѣлото на покровителствованieto, което сж тѣй придобили въ княжеството.

Добититѣ права оставатъ въ сила, до гдѣто не се измѣнятъ по общо споразумѣние между княжеството и заинтересованитѣ страни.

Членъ 50.

До гдѣто съ сключването на особенъ договоръ не се опрѣдѣлятъ правата и привилегитѣ на консулитѣ, руманскитѣ подданиници, които пжтватъ или живѣятъ въ Турция, и турцитѣ, които пжтватъ или живѣятъ въ Руманія, ще се ползватъ отъ правата, които сж у-сигорени на подданицитѣ на другитѣ европейски сили.

Членъ 51.

Руманія замянава Турция въ правата и задълженията по всичкитѣ дѣла и прѣдприятія отъ характеръ на публични сгради за всичкитѣ устлени ней жѣста.

Членъ 52.

За усиление на гаранцитѣ за свободното плавание по Дунавъ, което минава за общеевропейски интересъ, високитѣ договаряющи се